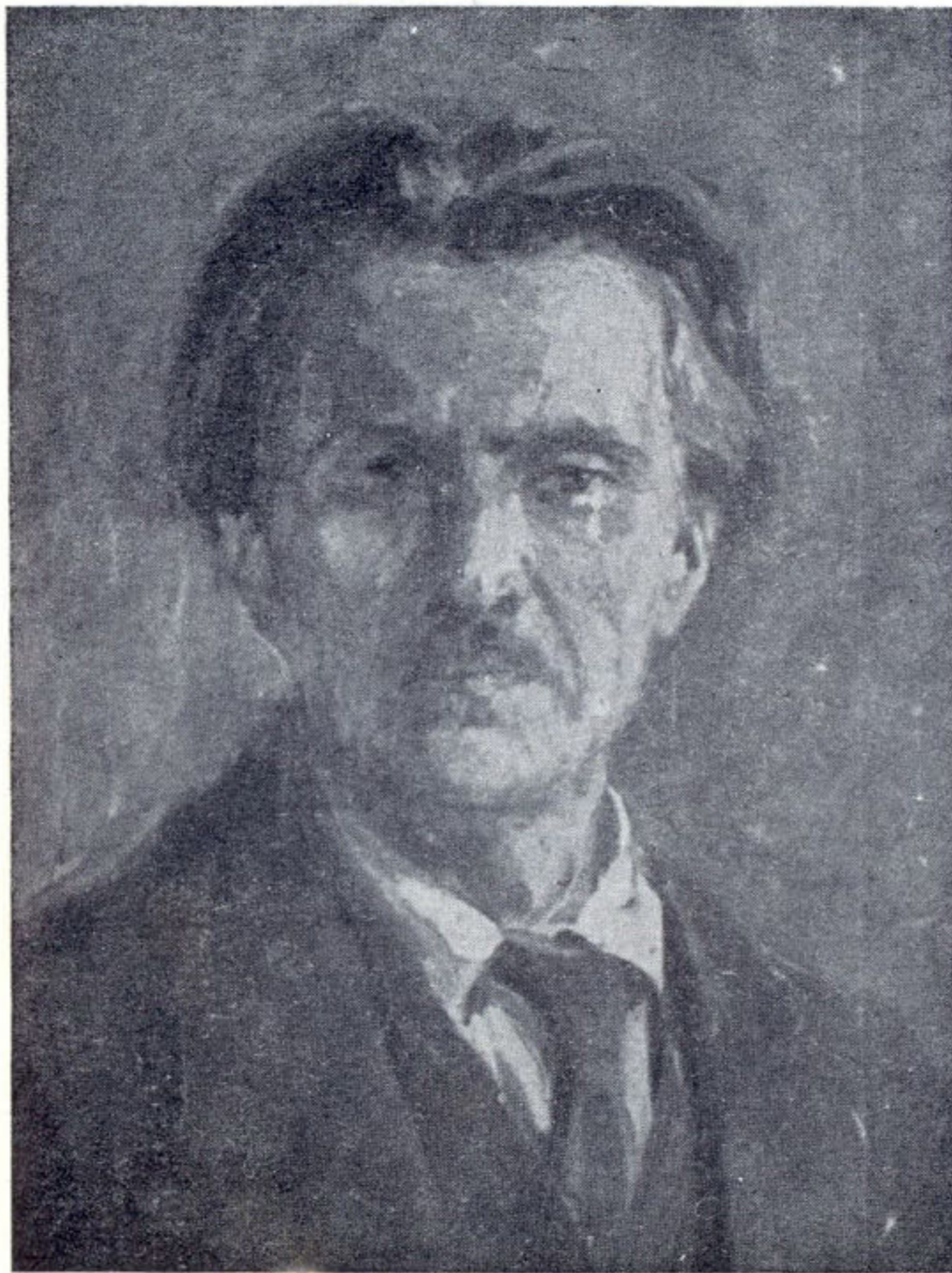

MUZEJ GRADA SARAJEVA

Kako su se sami naslikali

MUZEJ GRADA SARAJEVA

AUTOPORTRETI
SARAJEVSKIH SLIKARA

Izložba i katalog:
LJUBICA MLADENVIĆ

Tehnička oprema:
Ing. arh. EVANGELOS DIMITRIJEVIĆ,
IVAN TOMETINOVIĆ

Fotografija:
IVAN TOMETINOVIĆ

SARAJEVO, APRIL 1963.

„ŠTAMPA“ GRAFIČKO PREDUZEĆE — SARAJEVO

Od trenutka kada je čovek uzeo dleto ili kičicu da izrazi svet oko sebe, pojavila se u njemu želja da u tom svetu postavi i svoj lik, bilo skromno i bojažljivo kao egiptski rob, oholo na božanskom štitu kao grčki umetnik, smerno kao srednjovekovni zanatlija ili otvoreno i smelo kao slobodni građanin renesanse. Tražio je otada u sopstvenom liku ono što je tražio i u umetnosti: ili idealne odnose i proporcije kao Direr, dramu sopstvene duše kao Mikelandelo, Rembrant ili Van Gog ili jednostavno želju da istakne svoju zadovoljnu i lepu ličnost kao Rubens, Van Daik ili Kurbe. Želja im je nekada bila i pomalo naivna da se umetnu u događaj koji opisuju, u društvo kome pripadaju ili žele da pripadaju, da se podvuku, istaknu ili samo za-beleže.

Ova tako ljudska želja nije mimoišla ni naše bosansko-hercegovačke slikare, iako se po kolekciji autoportreta koju su ostavili ne bi moglo ništa reći ni o njihovoj suietni o njihovom samozadovoljstvu. Sa malim izuzecima slikali su se nekako skromno i u formatu i u stavu i u psihološkoj obradi ličnosti. Najstariji među njima, Anastas Bocarić, koji je slikao svuda po malo pa je kao meteor prohujao i nad ovim nebom, naslikao se 1902. godine zamišljen i ozbiljan, sa čuperkom na čelu i zalepršanom mašnom, u belom kaputu na smeđe crvenoj pozadini, bez ikakvih pretenzija da svoju ličnost istakne. Malo kasnije, 1904. godine, naslikao je sebe i Pero Popović u portretu rađenom verovatno na studijama u Pragu, kao mlada čoveka pod šeširom, okrenut tri četvrtine, sa brkovima i mladom, pahuljastom bradom. Još jedan autoportre istog majstora, sačuvan u porodici, nedatiran, rađen sa nekoliko sigurnih, slobodnih poteza svakako pred kraj života, predstavlja već ostarelog slikara. Sa studija u Pragu, verovatno oko 1904-5. godine je i nedatirani, jedini autoportre Branka Radulovića, na kome je tamno-smeđim okerom dato produhovljeno lice slikara, okrenuto tri četvrtine, sa bujnom smeđom kosom i brkovima. Đorđe Mihajlović naslikao je sebe tri puta. Prvi put u Parizu (oko 1900. en face, sa bledim mršavim licem i crnom kosom podeljenom na sredini; drugi put u Tuzli (oko 1914.) pastelom,

sa licem okrenutim u stranu, sa brkovima i bradom i treći put u Tuzli (oko 1918.) sa velikim crnim šeširom, en face, sa brkovima i malom crnom bradom.

Od njihovih nešto mlađih drugova sačuvan je fini bledozeleni lik Todora Švrakića rađen pred smrt, oko 1930. godine, i u izvanrednom akvarelu rađeno lice Karla Mijića (1946). Adela Berova, jedna od dveju žena iz te generacije, dala je svoje ozbiljno i pomalo umorno lice negde oko 1925. godine, dok se Petar Tiješić krepko naslikao 1952. godine. Đoko Mazalić radio je sebe nekoliko puta. Veliki autoportre sa psom iz 1927. godine (signiran i datiran Đoko Mazalić, autoportre u 39. godini) predstavlja mušku figuru do kolena, sa velikim crnim izduženim psom i bosanskim pejzažem u pozadini, a drugi, manji, iz 1930., mušku glavu sa naočarima i kosom razdeljenom po sredini: oba tvrda, stilizovana, u crnom i tamnosmeđem tonu. Vojo Hadžidamjanović ostavio je svoj autoportre iz 1918. godine. Na niemu je slikar predstavio svoju figuru do kolena, pred štafelajem, sa paletom u ruci, sve u tamnozelenom tonu. Roman Petrović je pratio svoj lik u raznim životnim razdobljima. Naistariji autoportre (oko 1923.) prikazuje mlado, sasvim ružičasto lice slikara sa visokim šeširom; iz 1926. godine (signirano i datirano Paris 1926. Roman Petrović) je sasvim stilizovao poprsje, sa nagnutom glavom i kičicom u ruci, u tamnoplavom tonu; iz 1933. je lik en face, ispred žute zavesa, sa visoko izvijenim obrvama, zelenog inkarnata; i pred kraj života (oko 1945.) lik u ogledalu, čiji okvir akcentira uzano, izmučeno lice sa brkovima i bradom i visokim ogolelim čelom, sve u plavim, žutim, crvenim potezima.

Od slikara srednje generacije, Mica Todorović je samo jedanput zabeležila svoj lik u jednoj fino stilizovanoj temperi mrkog i žutog tona, dok je Ivo Šeremet svoj lik studirao u nizu crteža rađenih olovkom i nekoliko ulja. Najstariji od njih je autoportre sa bradom iz 1942. godine, zatim mali autoportre takođe iz 1942. godine na kome je dato poprsje u belom kaputu sa paletom u ruci, sa licem u toplom okeru sa crvenkastim akcentima i crnim brkovima, na jasno zelenoj pozadini; i najzad, autoportre iz 1954. takođe u belom kaputu sa paletom, sa asketskim licem, ovičenim bledim senkama, na bledoplavoj pozadini. Hakija Kulenović je jedanput dao svoj lik u jednoj realističkoj studiji u uglju, a drugi put, 1932. godine, u ulju kao sedeću polufiguru sa olovkom u ruci i belom hartijom na kolenima sa izrazitim traženjima u koloritu. Vlado Marjanović je svoje energično lice, mrkog inkarnata sa ljubičastim senkama naslikao 1954. godine. Ismet Mujezinović često svoj lik pozajmljuje figura ma na svojim velikim ratnim kompozicijama (borac u kompoziciji »Prelaz preko Neretve«, dva puta ustanik u kompoziciji »Poziv na ustanak«). Od samostalnih autoportreta jedan je romantični, uzbuđeni lik sa crvenom maramom oko

glave okrenute tri četvrti, na ljubičastoj pozadini, nedatiran, a drugi je iz 1950. na kome je dao svoju sedeću figuru sa kistom u levoj i paletom u desnoj ruci sa žutim okerom i zelenim senkama na licu na tamnocrvenoj pozadini. Rizah Štetić je svoje mlado ružičasto lice naslikao 1941. godine, a Vojko Dimitrijević sebe prvi put 1946., sa razbarušenom crnom kosom i široko otvorenim očima, mrkim inkarnatom sa zelenim senkama, u mrko crvenom kaputu, zelenoj kravati i beloj košulji, sve na bledo žutoj pozadini; i drugi put 1955. godine u jednom predimenzioniranom portretu na kome su koloristična traženja manje zahuktala. Nada Novaković je, bez ikakve ženske sujete prikazala sebe 1951. godine, dok je Behaudin Selmanović ne tražeći fizičku sličnost, kao mačem otsekao svoj lik sa ravne narandžaste pozadine.

I mlađi slikari, ma da ne često, zabeleža ponekad svoj lik, pa bez obzira na svoje uobičajene preokupacije, beleže ga uvek u granicama realističkih shvatanja. A kako su se i jedni i drugi, i mlađi i stariji naslikali donećete svoj sud i sami na izložbi koju vam Muzej grada Sarajeva ovom prilikom prezentira.

1. TODOR ŠVRAKIĆ, Autoportre, oko 1930.

Ulje, karton. 39 x 29 cm. Nesignirano.

Rodio se 1882. godine u Prijedoru. Slikarsku školu završio u Beogradu, zatim nastavio školovanje u Beču i u Pragu, gdje je 1911. godine diplomirao. Prvi put je izlagao još kao đak Praške akademije 1907. godine u Sarajevu i o tada na mnogim izložbama u zemlji. Radio je kompozicije, figuru i pejzaž u ulju, ali su za njega naročito karakteristični njegovi laki, raspevani akvareli u kojima je dao predele i spomenike naše zemlje od Dalmacije do Srbije i Makedonije.

2. KARLO MIJIĆ, Autoportre, 1946.

akvarel. 51 x 36 cm. Sig. i dat. K. Mijić 1946.

Rodio se 1887. godine u Bileći. Gimnaziju učio u Sarajevu, slikarstvo 1905. godine u privatnoj školi prof. Šefera u Beču, 1906. godine u Umetničkoj akademiji u Trstu, 1907-10. u Akademiji u Minhenu. 1913. godine vratio se u Beč i završio Školu umetnih zanata. Od 1914-1938. živeo u Sarajevu kao nastavnik crtanja u Srednjoj tehničkoj školi. Od 1938. godine do danas živi u Zagrebu. Izlagao je prvi put 1920. godine u Zagrebu, 1923. u Beogradu i na svim izložbama sarajevskih umetnika. U Sarajevu je razvio bogat umetnički rad; pripadao je »Grupi četvorice« i sa njom izlagao 1929. i 1930. godine a kad je ova grupa rasturena ušao je 1936. godine u grupu »Krug«. Svojim slikarstvom, koje se odlikuje širinom forme i bogatstvom boja zadužio je Sarajevo slikajući njegove vedute i pojedinačnu arhitekturu u ulju, tušu i akvarelu.

3. ADELA BER, Autoportre, oko 1925.

Ulje, šperploča 44 x 32 cm. Sig. Adela Berova.

Rodila se 1888. godine u Tuzli. Učila je Učiteljsku školu u Sarajevu. Od 1908-9. studirala slikarstvo u privatnoj školi prof. Šefera u Beču, a od 1910-14. u Umetničkoj školi za žene. Izlagala prvi put u Zagrebu 1919. godine, zatim u Sarajevu 1920. pa u Zagrebu 1935. i 1939. i u Sarajevu 1953. i 1962. godine. U Sarajevu živi sa prekidima od 1920. godine a posle Oslobođenja stalno. Radila je pejzaž, portre i mrtvu prirodu u raznim tehnikama a u poslednje vreme radi akvarelom sarajevske motive.

4. PETAR TIJEŠIĆ, Autoportre 1952.

Ulje, šperploča 39 x 34 cm. Nesignirano.

Rodio se 1888. godine u Sarajevu. Slikarstvo studirao u Beču i Krakovu. Od 1914. do 1918. godine živeo u Sara-

jevu i Mostaru kao nastavnik a do 1922. u Sarajevu kao slobodan slikar.. Te godine je otišao u rudnik Brezu, pa u Vrdnik u kome je živeo sve do 1951. godine obilazeći povremeno i ostale rudnike u zemlji i sakupljajući materijal za svoj ciklus »Crni dijamant«. Od 1951. godine živi u Sarajevu. Izlagao je prvi put 1912. u Sarajevu, zatim u mnogim gradovima naše zemlje, u Beču i Krakovu. Od 1951. izlaže stalno sa ULUBiH-om. Samostalno izlagao u Sarajevu 1956. 1958. i 1962. godine. Za svoj umetnički rad nagrađen je 1962. godine 27-julskom nagradom NR Bosne i Hercegovine.

5. ĐOKO MAZALIĆ, Autoportre, 1927.

Ulje, platno 117 x 91 cm. Sig. i dat. Đoko Mazalić autoportre u 39. godini.

Rodio se 1888. godine u Bosanskoj Kostajnici. Gimnaziju završio u Sarajevu, slikarsku akademiju u Budimpešti, dopunske studije u Beču, Minhenu i Parizu. Prvi put je izlagao 1912. u Beogradu u grupi »Medulić«. Za vreme Prvog svetskog rata interniran u Arad. Od 1918. živi stalno u Sarajevu. Jedan od osnivača »Društva umetnika SHS« u Sarajevu a kasnije grupe »Krug« sa kojim je stalno izlagao. Posle Oslobođenja izlaže sa ULUBiH-om. Razvio je među prvima u Bosni i Hercegovini plodan naučni rad na polju likovne umetnosti, specijalno starom slikarstvu i srednjovekovnoj arhitekturi.

6. ROMAN PETROVIĆ, Autoportre, 1926.

Ulje, karton. 63 x 52 cm. Sig. i dat. Paris 1926. Roman Petrović

Rodio se 1896. godine u Donjem Vakufu. Slikarstvo studirao u Petrogradu, Krakovu, Zagrebu i diplomirao u Pešti 1917. godine. Od 1925-27. studirao u Parizu. Po povratku u Bosnu kratko vreme je bio profesor u gimnaziji, zatim scenograf u pozorištu i slobodan umetnik do 1945. Tad je postao profesor Škole za likovnu umetnost u Sarajevu i na toj dužnosti ga je smrt zadesila 1947. godine. Izlagao je prije rata sa sarajevskom »Cvijetom Zuzorić« a poslije rata sa ULUBiH-om. 1949. godine ULUBiH je priredio njegovu komemorativnu izložbu i izdao spomenicu posvećenu njegovom životu i radu. Radio je najviše pejzaž i portret u ulju, akvarelu i crtežu. Ilustrovao je knjige i dao mapu litografija »Bosna i Hercegovina«. Radio je ikonostase i slikarije u crkvama u Krupi, Sokocu, Drvaru, a jedan deo svoga rada posvetio je i socijalnom slikarstvu, slikajući u

sivoplavim mrtvim tonovima bezprizornu decu. U leto 1946. godine išao je sa grupom slikara tragom IV i V ofanzive i sa tog puta doneo svoje najlepše akvarele.

7. VOJO HADŽIDAMJANOVIĆ, Autoportre 1918.

Ulje, platno. 39x20,5 cm Sig. H. Damjanović V. 1918. i dat.

Rodio se 1895. godine u Sarajevu. Gimnaziju je učio u Sarajevu. Slikarstvo je studirao u Budimpešti. Za vreme Prvog svetskog rata interniran u Arad a zatim u Beč gde je jedno vreme proveo u ateljeu prof. Frešla. Posle rata bio je profesor crtanja u srednjoj školi u Sarajevu i Mostaru a posle Oslobođenja profesor i direktor Škole za likovnu umetnost u Sarajevu. Izlagao je prvi put u Beču 1916. godine, zatim redovno u Sarajevu na svim izložbama bosansko-hercegovačkih slikara. Od 1945. do danas izlaže sa ULU-BiH-om.

8. IVO ŠEREMET, Autoportre 1942.

Ulje, karton. 35 x 25 cm. Sig. Ivo Šeremet.

Rodio se 1900. godine u Livnu. Gimnaziju i Trgovačku školu učio u Sarajevu. Slikarstvo studirao u Zagrebu, Beču i Krakovu gde je i diplomirao 1927. godine. Od 1929. do 1941. godine živio u Beogradu. Izlagao sa »Oblikom« i »Cvijetom Zuzorić« a po povratku sa studija u Parizu 1937. godine. postao je jedan od osnivača grupe »Nezavisnih«. Od 1941. do 1948. godine živio je i radio u Zagrebu kao slobodan slikar. Učestvovao u pokretu otpora, bivao hapšen i osuđivan. 1948. godine došao je u Sarajevo za profesora Škole za likovnu umetnost. Na tom mestu ostao je do 1951. godine kad je postao direktor Umetničke galerije na kome se položaju i danas nalazi. Izlagao je prvi put 1926. godine u Sarajevu (u knjižari Deska Skočanića) a zatim u Beogradu, Zagrebu, Novom Sadu i Parizu. Od 1945. do 1948. izlagao sa ULUH-om u Zagrebu a od 1948. do danas izlaže sa ULUBiH-om. Slika pretežno u ulju mrtvu prirodu, figuru i pejzaž. Za svoj rad nagrađen je 27-julskom nagradom NR Bosne i Hercegovine 1960. godine.

9. MICA TODOROVIĆ, Autoportre, 1956.

Tempera, platno. 52 x 42 cm Sig. M. T.

Rodila se 1900. godine u Sarajevu. Gimnaziju učila u Sarajevu, slikarstvo studirala u Zagrebu, sa dopunskim studijama u Parizu i Italiji. Od 1922. do 1932. živela u Zagrebu, od 1932. do 1942. u Sarajevu. Bila je član grupe »Petorice« i saradnik »Collegium artisticuma«. Za vreme rata interni-

rana u logor Gradišku pa u Beč. Posle Oslobođenja živi i radi u Sarajevu kao profesor Škole za likovnu umetnost. Izlagala prvi put u Londonu 1930. zatim u Ljubljani i Zagrebu sa grupom »Zemlja«, u Beogradu i Sarajevu. Od 1945. do danas izlaže sa ULUBiH-om. Samostalno izlagala 1954. u Beogradu, 1962. u Sarajevu. Neguje intimno slikarstvo, naročito dečiji portre, mrtvu prirodu i pejzaž, pretežno u temperi. Nagrađena je 1959. godine 6-toaprilskom nagradom grada Sarajeva za platno »Venecija« a 1962. godine 27-julskom nagradom NR Bosne i Hercegovine.

10. HAKIJA KULENOVIĆ, Autoportre, 1932.

Ulje, platno. 99 x 55 cm Sig. Kulenović.

Rodio se 1905. godine u Bosanskom Petrovcu. Gimnaziju učio u Bihaću i Sarajevu. Slikarstvo u ateljeu Jovana Bijelića i u Umjetničkoj školi u Beogradu. Dopunske studije kod Otona Frieza u Parizu. Pre rata živeo u Sarajevu i Šapcu kao profesor u Učiteljskoj školi. Za vreme rata proganjan po koncentracionim logorima i na teškim prinudnim radovima. Od 1945. godine živi u Sarajevu kao profesor Škole za likovnu umetnost, a od 1953. godine kao profesor Više pedagoške škole, na kojoj se dužnosti i danas nalazi. Izlagao prvi put u Beogradu 1930. godine, zatim do 1941. sa »Cvijetom Zuzorić«. Od 1945. do danas izlaže sa ULUBiH-om. Samostalno izložbu priredio 1932. godine u Šapcu i Sarajevu, 1938. u Šapcu i Beogradu. Radi pretežno u ulju figuru i pejzaž. Istaknut je pedagoški radnik. Napisao je niz zapaženih teoretskih članaka o umetnosti, naročito iz oblasti likovnog obrazovanja omladine i metodike svoje struke. Za svoj rad na likovnoj umetnosti nagrađen je nagradom Ministarstva prosvjete NR Bosne i Hercegovine 1947. godine i nagradom iz fonda »Moša Pijade« 1959. godine za rad na likovnom obrazovanju dece i omladine.

11. ISMET MUJEZINOVIĆ, Autoportre, 1950.

Ulje, platno. 78 x 62 cm Nesignirano.

Rodio se 1907. godine u Tuzli. Gimnaziju učio u Tuzli i Sarajevu. Umetničku akademiju završio u Zagrebu a dopunske studije u Beču i Parizu. U Sarajevu živi od 1936. godine. Bio je član grupe »Petorice« i jedan od osnivača »Collegium articticuma«. U NOR je učestvovao od 1941. godine. Od 1945. godine živeo u Sarajevu kao profesor Škole za likovnu umetnost. Od 1954. do 1958. živeo u Tuzli kao slobodan slikar a od 1958. do danas živi i radi u Sarajevu. Izrazit je crtački talenat. Iz predratnog perioda ostala je njegova zbirka crteža u kome tadanje društvo posmatrao s antiburžujskih pozicija, a posle rata izdao

je mapu grafike »Deca u NOB«. Pre rata radio je u ulju portre i žanr, pejzaž vrlo retko i samo akvarelom. Posle Oslobođenja izradio niz kompozicija sa tematikom iz NOB. Izlagao prvi put u Pragu 1928. godine, zatim u Parizu 1932-33., u Beogradu, Zagrebu i Sarajevu. Posle rata izlagao u Beču, Grčkoj, Lenjingradu, Moskvi, Budimpešti, Varšavi, a 1950. na Bijenalu u Veneciji. Od 1945. do danas izlaže sa ULUBiH-om. Za svoj rad nagrađen je I Saveznom nagradom za crtež 1946., II Saveznom nagradom za sliku »Mešalica« 1947., I Saveznom nagradom za sliku »Prelaz preko Neretve« 1950. i 27-julskom nagradom NR Bosne i Hercegovine 1961. godine.

12. RIZAH ŠTETIĆ, Autoportre, 1941.

Ulje, platno. 48 x 36,5 cm Sig. i Dat. R. Štetić 1941.

Rodio se u Brčkom 1908. godine. Srednju školu učio u Brčkom. Završio Umetničku akademiju u Zagrebu 1932. Od 1932-1938. živeo u Beogradu gde je bio član grupe »Nezavisnih«. Od 1938-1941. živeo u Slav. Brodu kao nastavnik crtanja. Od 1941-1946. živeo u Brčkom. Za vreme rata saradivao sa NOP. Od 1946. živi u Sarajevu kao profesor i direktor Škole za primenjenu umetnost, na kome se položaju i danas nalazi. Bavio se grafikom i 1940. godine izdao mapu lincreza »Bosna«. U posleratnom periodu u ulju i temperi radi mahom pejzaž i mrtvu prirodu. Izlagao prvi put u Brčkom 1932. godine, zatim u Zagrebu 1935, 1936. i 1940. U Beogradu sa »Nezavisnima« 1936, 1938. i 1940. Iste godine izlagao sa grupom »Četvorica« i na izložbi »Collegium artisticuma« »Naše selo« u Sarajevu. Od 1946. izlaže sa ULUBiH-om. Samostalno izlagao 1934. godine u Brčkom, Osijeku i Županji, 1939. i 1940. u Slav. Brodu, 1957. u Slav Brodu i Brčkom. Za svoj rad je nagrađivan dva puta republičkom nagradom Bosne i Hercegovine.

13. VOJO DIMITRIJEVIĆ, Autoportre, 1946.

Ulje, platno. 39 x 27,5. Sig. D. Vojo.

Rodio se 1910. godine u Sarajevu. Gimnaziju učio u svome rodnom mestu. Umetničku školu završio u Beogradu 1934. godine. Dopunske studije u Parizu, u ateljeu Andre Lota 1938-39. godine. Jedan je od osnivača sarajevske napredne grupe »Collegium artisticum«. Od 1941. godine učestvovao u NOB. 1945. bio je osnivač i prvi direktor Škole za likovnu umetnost u Sarajevu u kojoj i danas radi kao profesor. Kao napredni umetnik pre rata se isključivo bavio socijalnom tematikom, dok je posle Oslobođenja njegovo osećajno slikarstvo došlo do izražaja u pejzažu, mrtvoj prirodi i kompozicijama sa temom iz NOB. Izlagao je prvi

put 1934. godine na izložbi đaka Umetničke škole u Beogradu, od 1935-1937. sa grupom sarajevskih umetnika, 1939. u Parizu, 1939 i 1940. sa »Collegium artisticum« u Sarajevu, a od 1945. do danas sa ULUBiH-om. Samostalno je izlagao 1940. u Beogradu i Sarajevu, 1955. u Sarajevu, Zagrebu i Banja Luci, 1956. u Beogradu. Za svoj rad je nagrađen I Saveznom nagradom za sliku »Kiša« 1950. i 6-to aprilskom nagradom grada Sarajeva 1956. godine za sliku »Jablanovi«.

14. NADA NOVAKOVIĆ, Autoportre, 1951.

Ulje, platno. 40,5 x 26,5 cm Sig. i dat. Nada N. 1951.

Rodila se 1915. godine u Hašanima (Bos. Kupa). Gimnaziju učila u Glini. Školu za likovnu umjetnost završila u Sarajevu 1949. godine, a studije nastavila u Zagrebu. Učestvovala u NOB od 1942. godine. U Sarajevu živi od 1950. godine kao nastavnik crtanja u srednjoj školi. Radi najviše u ulju figuru i mrtvu prirodu. Izlaže sa ULUBiH-om od 1950. godine.

15. BEHAUDIN SELMANOVIĆ, Autoportre, 1958.

Ulje, platno. 52 x 43 cm Sig. Selmanović.

Rodio se 1915. godine u Plevljima. Gimnaziju učio u Zagrebu, tu je završio i Umjetničku akademiju. Od 1943. godine živi u Sarajevu. Njegovo slikarstvo čistih boja i fine linije naročito je izrazito u figuri i mrtvoj prirodi. Izlagao prvi put 1945. godine sa ULUBiH-om i otada učestvuje na svima njegovim izložbama.

16. RADENKO MIŠEVIĆ, Autoportre, 1954.

Ulje, karton. 27 x 16 cm Nesignirano.

Rodio se 1920. godine u Rogatici. Srednju tehničku školu završio u Sarajevu 1938. godine. Diplomirao na Akademiji za likovnu umetnost u Beogradu 1946. godine. Dopunske studije u majstorskoj radionici Mila Milunovića u Beogradu 1948-51. U Sarajevu živeo 1953-62. godine. Sada živi i radi kao slobodan slikar u Beogradu. Radi u svim slikarskim tehnikama, kompoziciju, figuru, mrtvu prirodu i pejzaž. Izlagao prvi put u Sarajevu 1938. godine. Od 1948—1951. sa ULUS-om a od 1953. sa ULUBiH-om na mnogim izložbama u zemlji i inostranstvu. Samostalno izložbu priredio 1954. i 1958. u Sarajevu i 1961. u Beogradu. Za svoj rad nagrađen je 1947. nagradom grada Beograda na temu »Beogradski pejzaž« i 6-to aprilskom nagradom grada Sarajeva 1957. godine.

17. DOBRIVOJE BELJKAŠIĆ, Autoportre, 1954.

Ulje, karton, 48 x 35 cm. Sig. i Dat. D. B. 1954.

Rodio se u Vlasenici 1923. godine. Gimnaziju učio u Sarajevu. Slikarstvo studirao u Parizu 1945—1947. godine, a zatim diplomirao na Akademiji za likovnu umetnost u Beogradu 1952. godine. Od 1953. godine živi u Sarajevu kao profesor Više pedagoške škole. Radi u svima tehnikama kompoziciju, pejzaž, figuru i mrtvu prirodu. Izlagao prvi put 1952. godine sa ULUBiH-om i otada izlaže na svim njegovim izložbama. Samostalno izložbu priredio 1955. i 1962. godine u Sarajevu, 1956. u Vlasenici i Han Pijesku.

18. MARIO MIKULIĆ, Autoportre, 1954.

Ulje, platno. 64 x 54 cm Sig. Mikulić.

Rodio se 1924. godine na Korčuli. Gimnaziju učio u Splitu. U Sarajevu živi od 1941. godine, gde je nastavio gimnaziju, a od 1945-49. pohađao Školu za likovnu umetnost. Osim slikarstva bavi se ilustracijom i opremom knjige. Izlagao prvi put na Omladinskoj izložbi u Beogradu 1948. godine, a od 1950. godine stalno izlaže sa ULUBiH-om. Samostalne izložbe priredio u Bihaću 1953. i u Sarajevu 1954. i 1959. godine.

19. AHMED KARIĆ, Autoportre, 1955.

Ulje, platno. 45 x 29 cm. Sig. K. A.

Rodio se 1926. u Rogatici. Završio Učiteljsku školu u Sarajevu. Slikarstvo studirao na Višoj pedagoškoj školi u Sarajevu i na Akademiji za likovnu umetnost u Beogradu, gde je diplomirao 1957. godine. Otada živi u Sarajevu kao profesor Škole za primenjenu umetnost. Izlaže sa ULUBiH-om od 1957. godine.

20. BRANKO SUBOTIĆ, Autoportre, 1955.

Ulje, platno. 63 x 52 cm. Sig. i dat. B. Subotić 55.

Rodio se 1926. godine u Beogradu. Gimnaziju učio u Beogradu. Diplomirao na Akademiji primenjenih umetnosti 1951. U Sarajevu živi od 1952. godine. Do 1956. godine bio je profesor Škole za primenjenu umetnost a danas radi kao slobodan slikar. Prvi put izlagao sa ULUBiH-om 1952. godine i otada izlaže na svima njegovim izložbama. Samostalno izlagao 1959. godine u Sarajevu i Beogradu.

21. MIRKO ČURIĆ, Autoportre, 1961.

Ulje, platno. 58 x 84 cm. Sig. Mirko Čurić.

Rodio se 1927. godine u Sarajevu. Osnovnu, srednju i Školu za likovnu umetnost učio u Sarajevu. Diplomirao na Akademiji za likovnu umetnost u Zagrebu 1957. godine. Specijalizirao u Restauratorskom zavodu JAZU, zatim u Parizu. Od 1961. godine živi u Sarajevu kao konzervator Umetničke galerije. Izlagao kao član ULUH-a od 1957-1961. u Zagrebu a od 1961. godine izlaže sa ULUBiH-om. Samostalno izlagao u Zagrebu 1959. i u Sarajevu 1961. godine.

22. FRANJO LIKAR, Autoportre, 1952.

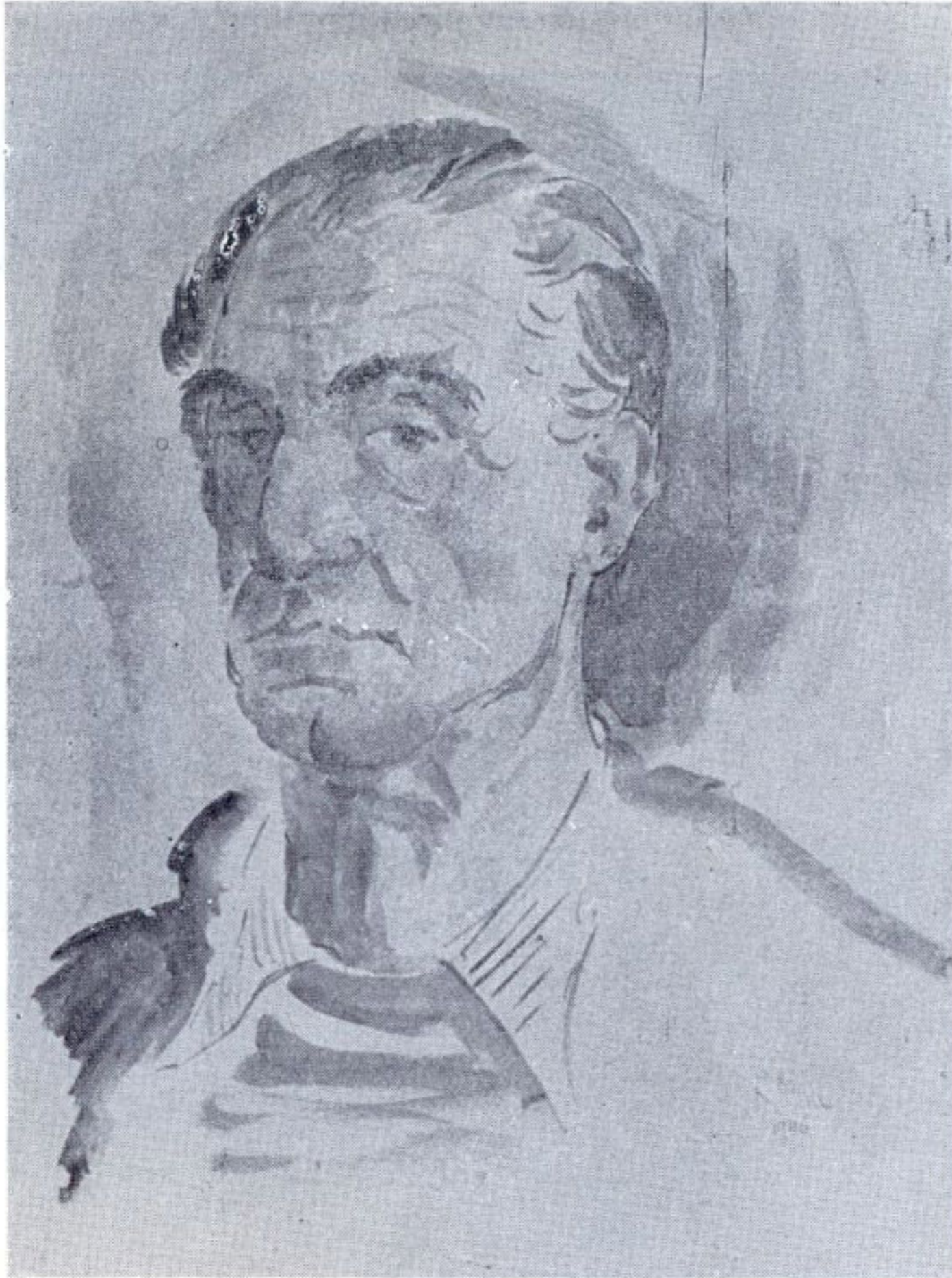
Ulje, karton, 33 x 25 cm Nesignirano.

Rodio se 1928. godine u Varaždinu. Maturirao u Varaždinu. Završio Školu za primenjenu umetnost u Sarajevu 1952. godine, a danas živi kao slobodan slikar. Izlaže sa ULUBiH-om od 1953. godine. Samostalno izlagao 1953. godine u Zemunu, 1954. 1956. i 1960. u Sarajevu, 1957, 1958, 1960. u Beogradu.

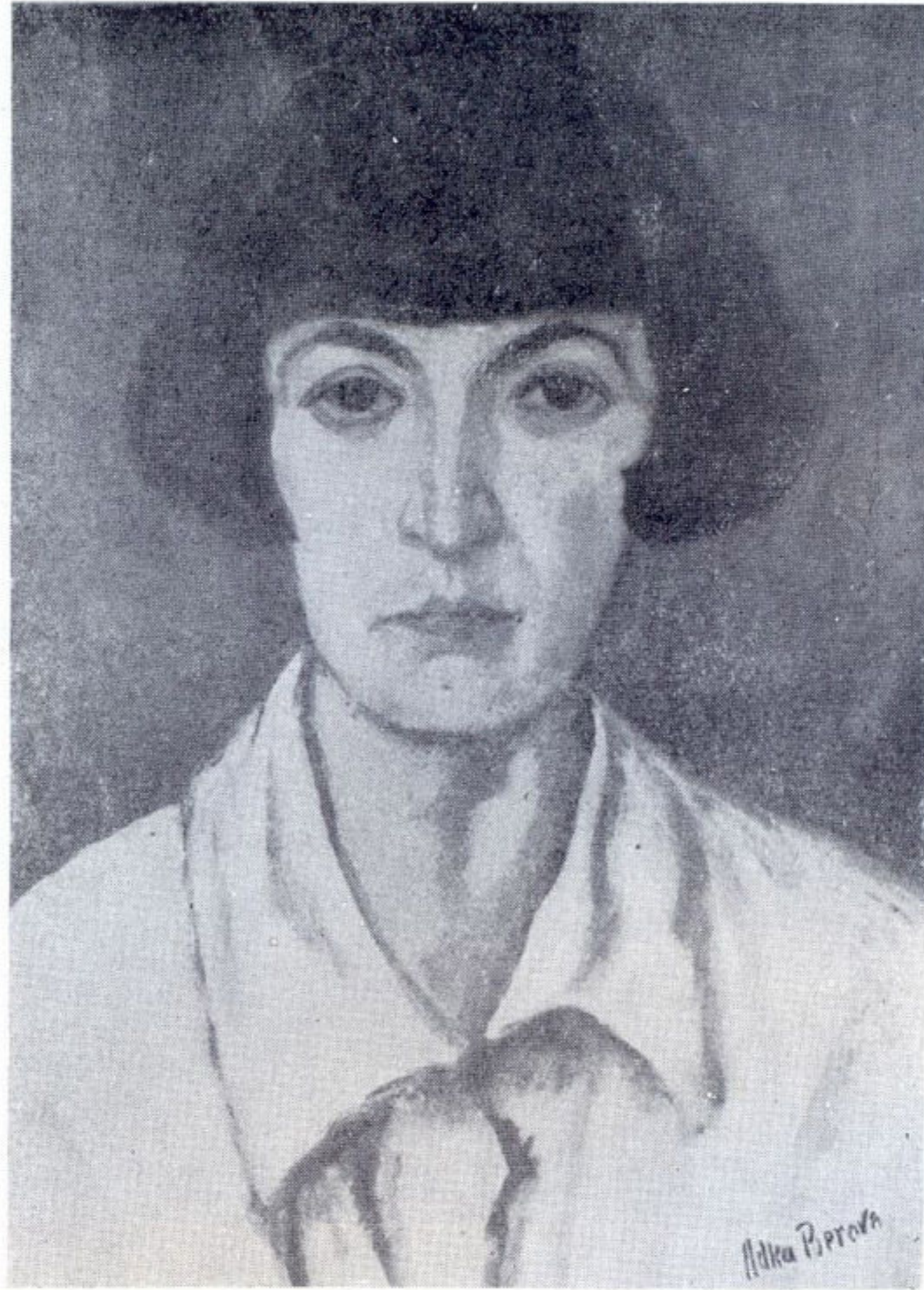
23. LJUBO LAH, Autoportre, 1950.

Ulje, platno, 62 x 47 cm. Nesignirano.

Rodio se 1930. godine u Sarajevu. Završio Školu za likovnu umetnost u Sarajevu 1950. godine i majstorsku radionicu Đorđa Andrejevića-Kuna u Beogradu 1954. godine. Živi u Sarajevu kao slobodan slikar. Izlagao prvi put 1948. godine na Omladinskom festivalu u Beogradu, a od 1951. godine izlaže sa ULUBiH-om.

KARLO MIJIĆ

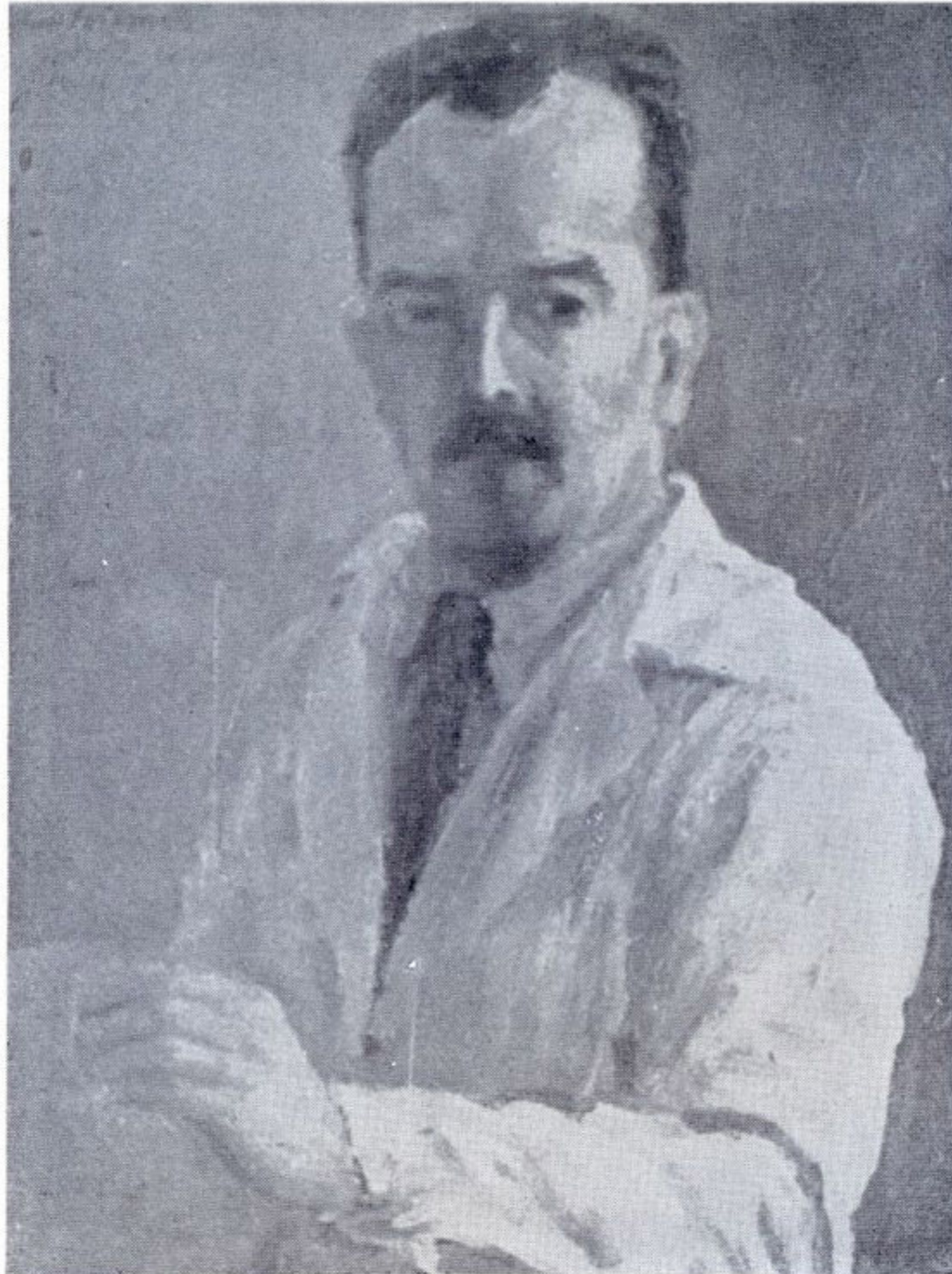

ADELA BEROVA

PETAR TIJEŠIĆ

IVO SEREMET

MICA TODORVIĆ

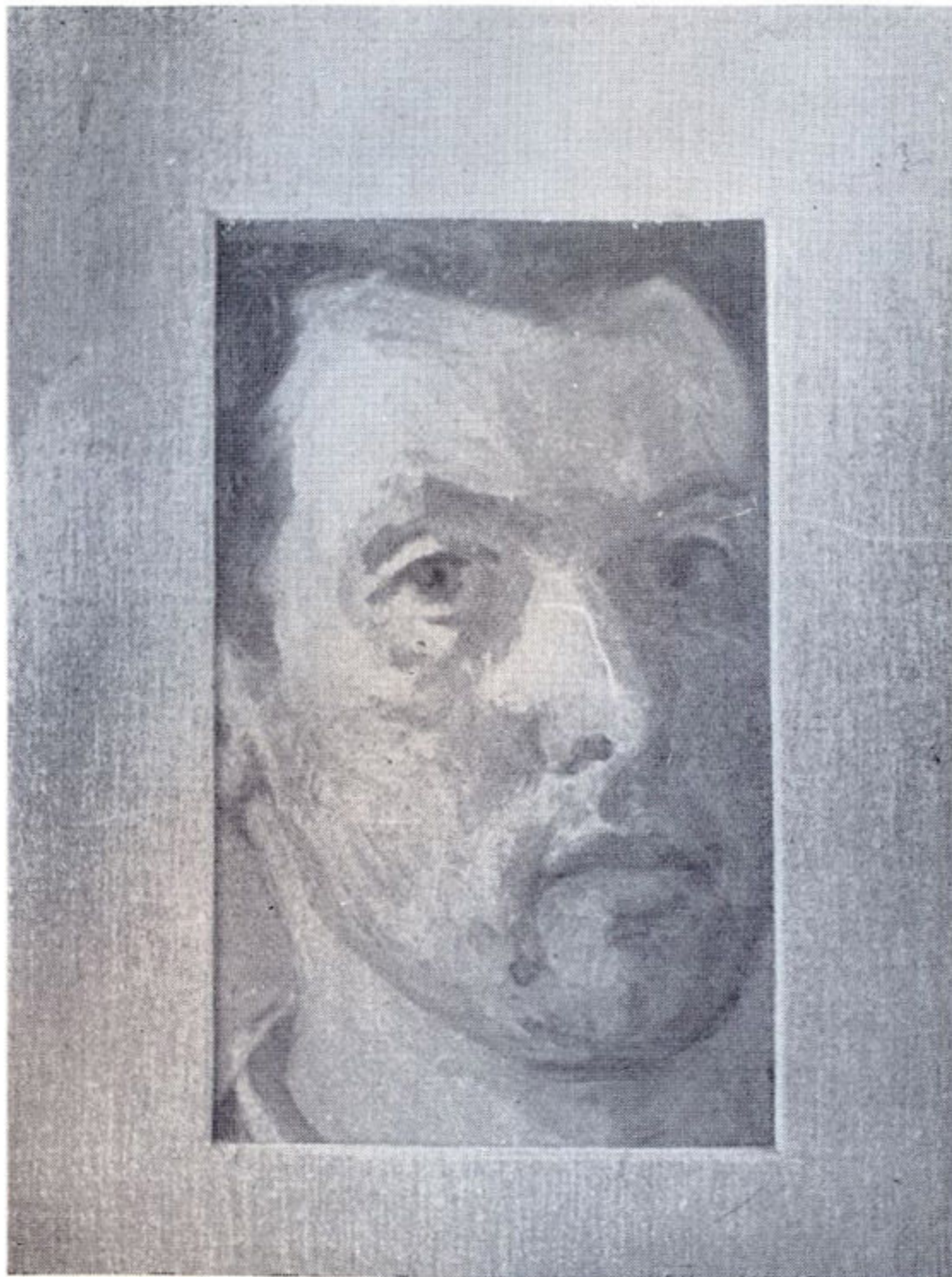
HAKIJA KULENOVIĆ

ISMET MUJEZINOVIC

NADA NOVAKOVIĆ

RADENKO MIŠEVIĆ

LJUBO LAH